

Rejsebrev fra Blekinge. 2018.

Det var så nødvendigt at komme på forårstur igen, ud i naturen og få blæst hjerne igennem, og blive træt på den forfriskende måde. Turen gik denne gang til Blekinge skærgården, i området rundt om Karlskrona.

Til de nye er det værd at sige, at ud over vores daglige rovand på Roskilde fjord, Issefjord og Kattegat, er der turene med overnatninger i det smukke Danmark, og vores helt fantastiske nabolandes skærgårde.

Jeg synes det rigtigt spændende er det kajak og naturliv der findes på længere ture i Danmark, Sverige og Norge, for at tage de nærmeste områder.

"Bølgeridderne" som jeg kalder turholdene, sejler og overnatter fra få dage til en uge i løbet af året. Normalt er vi på en lang weekendtur om foråret som denne her, og en uge tur om sommeren, afsluttet med en lang weekend tur til efteråret. Hvad kræver de uforglemmelige oplevelser? En sovepose, et underlag, telt og fortæring. "Vil du opleve meget, så rejs langsomt", og bæredygtigt kunne jeg tilføje. Der er ingen forurening og ingen støj. Og hvad får du så? Nogle uforglemmelige naturoplevelser, og rigtig dejligt samvær. På denne tur i Blekinge, blev vi eksempelvis overfløjet af ca. 7.000 bramgæs, de fleste i hold på 200/ 250 gæs, på deres forårstræk mod øst.

Vi læssede traileren onsdag morgen kl. 07.00, og små 30 minutter senere var vi på vej til Helsingør, og på færgen.

Der fortærede Birgitte sin lykkebringende rejemad, som starter enhver god tur, og vi andre hyggede os med en kaffe. Vi fortsatte til Nötholmen, vest for Karlskrona, til et lillebitte isætning sted, hvor bilerne kunne holde. Bilerne og traileren blev tømt, og kajakerne blev pakket til de 3 dage. 1. dag havde vi en 20 km tur foran os, mellem de grønne klippeøer, hav og fugle.

Blekinge er ternernes land, elegante fjordterner og dværgterner, der er de smukkeste langdistanceflyvere der findes. Vi havde ikke padlet ret langt før vi fik vores første terne- skideballe, af 15-20 tern der mente vi var for tæt på deres lillebitte klippeø. Vejret var så flot. Den lovede

dagsregn på anden dagen var væk, og vi var som lykkelige ællinger der endelig var på vandet.

Vi skulle vestover til Tromtö naturreservat, samt Kvalmsö og Torkö. Natpladsen som vi kendte fra andre ture, er en af de

Aften på Slädö

smukkeste, og ligger på den lille Slädö. Den var nem at finde og er en flot grøn plads med smålune klipper, og smuk aftensol. Ved forrige besøg græsset der en flok heste, der kom snusede rundt i lejren om natten, og da vi forlod øen, stod hestene på nærmeste klippefremspring og hilste os god tur. Middagen på klipperne var hjerter i flødesovs, og en dejlig aftenetur på den østlige del af øen. Det her var bare bedre end jeg huskede, og lidt rødvin gjorde det ikke værre.

Næste dag blev en sliderdag. Vi padlede sydpå til ydersiden af skærgården, rundt om Aspö, Tjurkö og Sturkö, med frit hav til Bornholm og Polen, som vi dog ikke kunne se. Derfra var det stik øst med stævnens mod en frisk østlig vind. Underholdningen under vejs var stadigt ternerne der som de fleste fugle var ret ligeglade med os. De brillerede med deres smukke blafring hvor de står helt stille i luften, med vingerne på fuldt hastighed, hvorpå de

styrtdykker efter fisken. Op igen, styrtdyk igen, krydret med lidt indbyrdes skænderier medens de laver deres flyveballetter. Som modsætning til de lynhurtige terner, var der enkelte traner med deres sindige vingeslag. Vi overflyves af og til af de evigt snakkende ænder, der i meget små grupper eller parvis farer travlt forbi os i forskellige retninger. De helt stille fugle er de rugende svaner, der sidder på deres tuer mellem sivene, og stille følger os med øjnene.

Man har hørt om lidt trætte bølgeriddere, og vi var vel nogle af dem. Vi skulle nå ca. 30 km den dag i den friske modvind. Efter kaffe og frokostvisitter på nogle af øerne, blev der

Morgen på Slädö

Aften på Maltkvarn

snakket om overnatningsmulighederne, fordi vi efter øen Maltkvarn havde 5 øer med hver sin overnatningsmulighed. Vi kendte en, ikke for god, og resten var ukendte muligheder. Lidt møre i sadlerne skippede vi de tre sydligeste, Flaskskär, Äspeskär og Tonhamnaskär, og padlede nord på for at finde et sted med vindlæ. Vi delte os og undersøgte området, og det blev til et flot østvendt område på Maltkvarn. Ingen vindlæ, men med muligheder for læ ved nogle trægrupper. Trankiaerne med Peter som bestyrer i sin festivalstol kom på plads og aftensmaden var

reddet. Smagte maden godt? Møre oksestykker i dejlig sovs, og nu med hjemmelavet kartoffelmos. Niels havde ½ pose vin, som gjorde livet mere end godt. Og så aften gåturen, som er desserten. Vi har gennem årene gået

aftenture på de mest umulige og betagende steder. Her var de rundede klipper begroet med utrolige farvede mos-mønstre. Jeg har før prøvet at fotografere dem, fordi de danner billeder der lige er til at hænge på væggene, men mulighederne er uendelige så jeg måtte holde op igen. Efter klipperne var der et træbevokset område med fuglekvidder, og en af dem nattergalen. I følge lyden måtte den sidde i et af træerne lige i

nærheden. Vi blev hørt af nogle andre fugle, som smuttede rundt mellem træerne, men nattergalen så vi ikke, og måtte nøjes med lyden fra aftendønningerne.

Tilbage i lejren snakkede Bent med mr. Goggle, der lovede aftagende vind efter midnat, og svag vind til turen hjem.

Vinden aftog som lovet, men vækkede os ved 5-6 tiden med voldsomme tordenbrag og tilhørende vindstød. Også det klarede teltene, og ved 7. tiden var det ovre, og Peter var klar med kaffen og mysligrøden. Vi morgenbader de fleste steder, men vandet var for lavt og bunden for grumset til morgendukkerten. I stedet for kom vi stolte afsted en time før normalt.

Det var flot og stille vejr, og vi padlede nord på. Indenskærs til Kyrkfjärden og videre til Østra fjarden, hvor

Morgen på Maltkværn

Birgitte, Niels, Kaj, Svend, Bent, Peter

andetrækkene virkelig tog til. Smukkere levende billeder end de trækkende bramgæs er svært at finde. De mindre grupper gæs der bliver opslugt af større, der igen splitter op i andre grupper. Hele tiden ændrer formationer sig i træk efter træk, alle på vej mod øst.

Vi valgte efter ønske fra Niels at tage turen nord om Verkø, og sejle gennem Karlskrona by. Kanalen gennem byen er ret bred, så der er et fik kig på de fine gamle huse der kanter kanalen. Det var blevet stille finregn der passede til den forbavsende stille by, næsten uden mennesker eller både. Helt roligt indtil vi padlede under den stressede støjende tætte hovedvej, der går nord på fra Karlskrona. Byen har i sin tid været godt befæstet, og de har restaureret de store gamle runde krudttårne, som en hilsen fra dengang krige var krudt og kugler.

Finregnen kom og gik, og skideballen fra ternerne gentog sig som farvel hilsen fra det venlige Blekinge. Vi var ved vejs ende, til pakning af bilerne og en tiltrængt frokost. Tak til Birgitte som turleder og indkøber, Bent og Kaj der sammen med Birgitte har valgt ruten og lavet de flotte kort, samt Niels, og Svend og Peter der stod for den varme aftensmad. Hvor var det godt at komme på tur igen. Det er rigtigt, at rejse langsomt, giver de store oplevelser.

Svend

